

Sota sospita

Aquest cap de setmana grups de feixistes han atacat la venerable Societat Coral el Micalet i la seu del Partit Comunista del País Valencià. Vuit dies abans havien fet mal a dues famílies que venien de la manifestació del 25 d'abril. Són innombrables les seus del Bloc Nacionalista que han atacat. I les de la Intersindical Valenciana i de grups, partits i casals de tota mena.

Aquest cap de setmana grups de feixistes han atacat la venerable Societat Coral el Micalet, al centre de València, i la seu del Partit Comunista del País Valencià. Vuit dies abans havien fet mal a dues famílies que venien de la manifestació del 25 d'abril. Són innombrables les seus del Bloc Nacionalista que han atacat. I les de la Intersindical Valenciana i de grups, partits i casals de tota mena. Mai no els passa res, als agressors, de manera que, cada dia més, la democràcia valenciana es troba sota sospita. La impunitat dels grups feixistes al País Valencià és un escàndol que fa dècades que dura. Escapçar i controlar unes organitzacions, com el GAV, que al cap i a la fi no deuen tenir ni cinquanta militants, no hauria de ser gens difícil. El feixisme valencià és perfectament [documentat](#) i fins i tot dictàmens prestigiosos com el [Raxen](#) s'exclamen de la impunitat de l'extrema dreta al sud de la Sènia. Tots ho sabem que, al País Valencià, i molt especialment a l'entorn de la ciutat de València, l'extrema dreta actua com vol sense que pràcticament mai les seues activitats siguen perseguides o investigades. N'hi ha prou de recordar que les dues bombes destinades a matar Joan Fuster encara avui, dècades després, no tenen ni un sol sospitós oficial d'haver-les posadest. Ni un. Manant el PSOE o manant el PP, a València o a Madrid, res no ha estat diferent per a l'extrema dreta, per al blaverisme violent. Però això, simplement, no és normal a Europa. Ben altrament. Per això les coses que passen al País Valencià són una indicació clamorosa, un símptoma. Una indicació que la nostra aparent feblesa no deu ser tanta, si l'estat es permet d'arriscar fins i tot el prestigi internacional per assegurar-se que no canviarem de dalt a baix el país. Per tal d'assegurar-se'n a base d'agressions constants i permanents, cada cap de setmana, amb la idea de cansar-nos i fer que la nostra societat ens veja sempre com una font de conflicte. Si ells volgueren, PSOE i PP, s'acabaria aquesta impunitat i aquesta violència permanent contra qualsevol cosa que represente el nacionalisme valencià. Però no voldran mai. Perquè potser nosaltres no sabem que els uns i els altres, i els de la porra i del cop de pedra al vidre, són del mateix bàndol. Però ells sí que saben a la perfecció que nosaltres no som del bàndol d'ells.

3 maig 2010

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)